

1. Forsvar mod en overlegen Sømagt.

En Fjende, der besidder en overlegen Flaadestyrke, uden at raade over en Hær, som er vor overlegen, kan ikke antages, at ville rette noget direkte Angreb mod nogen af Landets Provindser; men den indbyrdes Forbindelse mellem disse vil han sandsynligvis søge at affjære og i alle Tilfælde at gjøre usikker. Naar hans Hensigt er, at tvinge os ud af vor Neutralitet, er det rimeligt, at han vil søge dette Maal naaet, ved gennem et virksomt Bombardement mod Hovedstaden at tvinge denne til Overgivelse; lykkes dette nemlig for ham, vil han deri ikke blot have et Pant, som lover rigelig Bederlag for de flete Dødsfrelser, men han vil samtidig dermed have sat sig i Besiddelse af vor eneste Flaadestation, vore vigtigste Etablissementer for Hærens Udrustning og Forsyning, og — hvad der vil være den heftigste Folge af Hovedstadens Fald — han vil have bibragt det hele Folk et Slag, som er istand til at læmme dets moralske Spændkraft.

Forsvaret mod et saadant Angreb maa ydes af Flaaden i Forbindelse med den Hovedstaden omgivende Søbefæstning. Saaledes som Forholdene imidlertid nu ere, kan Ministeriet ikke anse disse to Kampmidlers Tilstand tilstrækkeligt betryggende, idet Flaaden savner saavel større under de nuværende Bevæbningsforhold fyldestgjørende Pandserflibe, som et tilstrækkeligt Antal for denne Kamp egnede Kanonbaade med pandserbrydende Skyts samt Torpedobaade, og idet der i det Tidrum, som er forløbet efter Anlæget af Søbefæstningen om Hovedstaden, er fremstaaet stærkere og kraftigere Angrebsmidler end tidligere paaregnet.

Hvorvel en fuldstændig Betyrrelse ligeoverfor en stærkt overlegen Modstander kun vil naaes ved større Foranstaltninger, tror Ministeriet dog, at der, henset til den Udvidelse af Flaaden, som er tilfattet ved dette Lovforslag, vil kunne naas en fyldestgjørende Sikkerhed for den nærmeste Fremtid, naar de nuværende Søforters aktive Modstandsevne forøges ved en tilstrækkelig Forsyning med det kraftigste Skyts, og naar de dem nærmest liggende Farvande bringes under fornøden Beherskelse ved udlagte

Torpedos og ved Siden fra et skudikkert og stærkt armeret Fort Nord for Trekroner.

2. Forsvar mod en overlegen Landmagt, der kun raader over en Søstyrke, som er vor underlegen.

Det er mod den med Kontinentet landfaste sydske Halvø, at en Fjende med en overlegen Hærstyrke, som ikke støttes af en tilstrækkelig Flaade, vil kunne rette sit Angreb.

Et direkte og frontalt Forsvar mod en saaledes i Halvøen fremtrængende Fjende frembyder imidlertid kun lidet gunstige Betingelser, og det er derfor fra Flankestillinger, at Hovedforsvaret vil være at yde. Den sydske Ryst langs Lille Belts Snevring afgiver en saadan naturlig og stærk Flankestilling til Syllands Forsvar, thi den truer den fjendlige Hærstyrkes eventuelle Operationslinie allerede paa det sydligste Punkt indenfor Landets Grændser, og dens Belliggenhed begunstiger, at den til dens Forsvar nødvendige Styrke efter endt Krigsberedskab let kan samles der. Et Forsøg fra Fjendens Side paa at fravriste os Lille Belt Stillingen ved et direkte Angreb, vil ikke have nogen Sandsynlighed for at lykkes, naar der til Fyns Forsvar anvendes hele den Hærstyrke, som er forudsat i de organisatoriske Love, og naar Flaaden, ved at være den fjendlige overlegen, dækker Hærens Flanke og Ryg. Lille Belt Stillingens Styrke vil dog væsentlig kunne forøges ved Anlæget af fortifikatoriske Bærker, hvoraf helst idetmindste et enkelt bør være tilstede i Fredstid.

3. Forsvar mod en Magt, der paa en Gang er Danmark overlegen til Lands og til Vands.

En Fjende, der, til at tvinge Danmark ud af dets Neutralitet, kan raade saavel over en Hær som over en Flaade, der ere vore Forsvarskræfter overlegne, vil kunne true samtlige Landsdele og holde dem affaarne fra hverandre. Valget mellem de Forsvarsforanstaltninger, der bør træffes i dette Tilfælde, maa imidlertid gjøres afhængig af den hele politiske Situation, der har fremkaldt Fredsbruddet og af den sandsynlige Varighed af den Tid, inden hvilken Hjælp fra andre Magter kan ventes.